

ZOKKETEAK

Joan zan gabonetako zozketa eta apurrik be ez zan aldu Bilbo'ra.

Amar egun geroago egiten dan zozketari Ume-Zozketa edo «Loteria del Niño» esaten jako eta onen lodia eldu zan gure artera.

Nerbion Ibaiaren ezkerreko aldean dagozan errietatik (Basauri, Barakaldo, Sestao, Portugalete ta Santurze) ibilli zan Isauro de Dios Ume-Zozketa lodiaren zenbakiak bananduten.

Nor eta zelangoa dan 40.000 milloi erri orrei ekarri dautsezan gizon au, esango dautzuet.

Ezagutzen neban. Azkarreta zozketa-idazgelearen aurretik igarotetan ikusi eta beragaz sarritan berba egiten neban. Guztiz bizkorra ta begiko neritxon. Irrati ta izparringiak bere izena zabaldu ebenean, bere ondora urreratu nintzan eta beragaz alkar-izketan jardutea erabagi neban.

Ume-zozketea egin eta urrengo egunean, biaramonean, an Azkarreta-aurrean asi nintxakon:

Arrastion eta zorion, aspaldiko lagun! Zer dala-ta, esan egistazu mezedez, atzo ta aurreko egunetan jaso doguzan jakingarriok?

Ara, ba. Albistariak esan eban lez, nik Nerbion'en ezker-aldeko errietan banandu nituan zozketak 40.000 milloi lauerleko emon ebezan.

—Eta zeuretzat ez zenduan itzi olako zozketarik? Zeuk ez zenduan artu?

Bai, baiña gitxi emon eustan. Milloitsu bat baiño ez.

Geiago izango zan. Guzurtxu bat esan daustazu.

Gizon zoriontsuak barre egin eustan eta beragaz izketa-alditxu bat edo, erderaz esaten dan lez interview egiteko asmoa agertu neutsonen, berak alboko ardanegian artzeko edari

bat eskiñi eustan eta ara joan gintzazan, Esan neutson:

Nasai jesarri. Zu, Isauro, ba-dakidaz, zeuk esanda, zure bizitzako gauza batzuk, baiña gaur geiago esan bear daustazuz, ZER'eko irakurleentzat.

Ori baiño ez ba'da, emen naukazu zure itauneri zain.

Eta asi jatan bere bizitzako jazoe-rak esaten. Orense'ko Junquera de Espadameño'n jaioa da eta amalau urte zituala etorri zan Bilbo'ra. Bizibide lez, arotzian egiten eban lan. Etxegintza-lana ondo ikasi eban eta emen ibilli zan lanean ogei ta sei urtera arte.

Gero ezkondu egin zan eta Suiza'ra joan. Amar urte egin zituan an. Ango lagun-artearekin pozik bizi ei zan. «Guztiz onak eta artu-emonetan zintzoak dirala» diño.

Umeen eziketa ta andrearen gurari ta leia zirala-ta, Bilbo'ra biurtu zan.

Deustu'ko labeola lantegietan ziar-duala, itxas-ontzitik zori txar bat etorri jakon: Iru tona pixuko aingurua jausi jakon anketara eta oiñak zatitu eutsozan.

Osa-ebaketan berna bat kendu bear izan eutsoen eta guzurrezkoa ipiñi. Olan egoala, bizibiderako lanen bat eskaturik, zozketa-saltzaille sartu eben.

Eta zelan zabiltz zeregin orretan? Ondo ta pozik. Eta aurtan, guztiok dakizuenez, zorion-aldi aundia izan dogu.

—Emen euskotarren artean zeure artu-emonetan ondo joatzu?

Euskotarrak eta batez be euskaldunak, lagun zintzo, zentzundun eta ziñezko benetakoak dira. Ba-leiteke banaka batzuk orrelakoak ez izatea, baiña geienak ba-dirala uste dot.

Eta emen, euren artean ainbeste denpora eginda, ez dozu ikasi euskerarik ezer?

Berba batzuk baiño ez, euskerea guztiz gatxa da-ta. Eskerrik asko, egunon, arrastion, eta sarritan erabilten diran beste batzuk. Ni orain emen pozik bizi naz. Urteak aurrera joan jataz eta ez daukat Bilbo'tik iñora urteteko gogorik.

Au dogu Isauro gizon beargiña eta beti arpegi alaia agertzen dauskuna. Bere alaba nagusia, welten pixuko txapeldun un izan zan boxealari battegaz ezkondata dauko. Moreno da onen izena eta Gallarta'ko mutil kutuna esaten eutsoen. 168 burruka egin zituan eta Bizkai'ko txapeldun izan zan. Noizik bein Europa'koa be bai.

LETONA'K